

СЕЛЯНИНЪТ ЗВЕЗДОБРОЕЦ

Превод от италиански: Иван Тонкин, 1999

chitanka.info

Един крал загубил много скъп пръстен. Търсил тук, търсил там, но не могъл да го намери. Тогава заповядал да известят навсякъде, че звездоброецът, който му помогне да намери пръстена, кралят ще го направи богат за цял живот. Чул за това от глашатая и един селянин на име Гамбара, което означава рак. Той не можел нито да чете, нито да пише и бил толкова беден, че нямал дори пукната пара.

„Толкова ли е трудно да си звездоброец? — мислел си той. — Защо да не си опитам щастието?“ — и отишъл при краля.

Кралят го приел и заповядал да го затворят в една стая, където имало само легло и маса. На масата имало дебела книга по звездоброене и до нея хартия, перо и мастило. Гамбара седнал до масата и започнал да разлиства дебелия книга. Той не разбираше нито една дума от книгата, но взел перото и започнал да пише разни знаци. Тъй като не знаел да пише, знаците, написани от него, били толкова странни, че слугите, които два пъти на ден му носели ядене, сметнали, че това е най-мъдрият звездоброец.

А тъкмо тези слуги били откраднали кралския пръстен и тъй като съвестта им не била чиста, всеки път, когато Гамбара ги изглеждал със строг поглед, за да си даде вид на истински звездоброец, слугите се разтрепервали от страх. Те си мислели: „Той знае всичко“ и техните поклони и послушание нямали край:

— Да, господин астролог! Какво ще заповядате, господин звездоброец?

Гамбара не бил астролог, а селянин и нямало защо да бъде учен на хитрост. Той веднага се сетил, че слугите знаят нещо за пръстена и решил да им устрои клопка.

Един ден в часа, когато му носели обед, той се скрил под леглото. Влязъл един от слугите, но в стаята нямало никой. Изпод леглото Гамбара извикал силно:

— Първият!

Слугата силно се изплашил, изтървал раницата, която носел и уплашен избягал.

Влязъл другият слуга и чул глас, който сякаш изпод земята да казва:

— Вторият!

И този слуга се изплашил и избягал. Влязъл третият слуга...

— Третият!

Слугите започнали да се питат:

— Какво да правим? Разкрити сме. Ако звездоброецът каже на краля за нас, с нас е свършено. — И решили да отидат при звездоброеца и да му признаят всичко.

— Ние сме бедни хора — започнали те. — Ако вие кажете на краля за нас, ние сме загубени. Вземете тази кесия със злато, но ви молим, не ни издавайте.

Гамбара взел кесията и казал:

— Добре, няма да ви издам, но вие ще сторите това, което аз кажа: виждате ли пуякът, който се разхожда по двора? Направете така, че той да глътне пръстена, а останалото оставете на мен...

На следващия ден Гамбара се явил пред краля и му казал, че след дълги изчисления накрая успял да разбере къде е пръстенът.

— И къде е? — попитал кралят.

— Глътнал го е пуякът.

Заклали пуяка и в него намери пръстена. Кралят щедро наградил звездоброеца и в негова чест дал обед, на който поканил всички грандове, маркизи, графове и барони на кралството.

Сред многото ястия на трапезата донесли чиния с раци. В тази страна раците били още непознати и сега ги виждали за първи път, те били подарък от краля на друго кралство.

— Ти си звездоброец — обърнал се кралят към селянина. — Кажи ни какво е това в чинията?

Бедният „звездоброец“ никога не бил виждал, нито чувал за подобни животни.

— Ах, Гамбара, Гамбара. Сега вече зле се нареди — прошепнал си той.

— Браво! — Възкликнал кралят, който не знаел името на селянина. — Ти отгатна, това наистина са раци. Ти си най-великият звездоброец на света!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.